

16. Berziņa Čerenkova, U.A., Pamment, J., Sazonov, V., Granelli, F., Aday, S., Andžāns, M. (2019). *Hybrid Threats: A Strategic Communications Perspective*. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. Riga, Latvia. Available at: <https://stratcomcoe.org/publications/hybrid-threats-a-strategic-communications-perspective/79>.
17. Hrytsaj, R.O. (2023). «Information wars: searching for counteraction strategies». *Publichne upraolinnia i administruvannia v Ukraini*. № 33. pp. 18–23. Available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/33-2023/3.pdf>.
18. Hrytsaj, R.O. (2024). «Practices and tools for countering information warfare: experience of foreign countries». *Publichne upraolinnia i administruvannia v Ukraini*. № 39. pp. 14–19. Available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2024/39-2024/4.pdf>.
19. Kharari, Yu.N. (2018). *21 urok dlia 21 stolittia. [21 lessons for the 21st century]*. BookChef. Kyiv. Ukraine.

Abstract.

Zubchuk O., Hrytsai R. *Functional convergence of public administration actors in the system of countering semantic threats.*

The article presents a comprehensive analysis of the theoretical and methodological foundations of public administration under conditions of intensive semantic warfare, identifying systemic destructive factors that influence Ukraine's cognitive space. It offers a critical assessment of both the positive aspects and the functional gaps in institutional interactions among key public authorities (the NSDC, the Ministry of Digital Transformation, and the Ministry of Culture and Information Policy). The study also outlines the requirements and determinants shaping the speed and quality of managerial responses to hybrid threats. It is argued that the architectonics of public governance is affected not only by internal communication dynamics but also by expansive foreign propaganda strategies aimed at delegitimizing public authority. The article proposes the author's approach to improving state strategy through the principle of functional convergence. It is established that, in developing security mechanisms, public authorities must transition from fragmented reactions to normatively and procedurally defined managerial responses, thereby reducing strategic uncertainty. The essence of convergent interaction is conceptualized as the creation of a Unified Analytical and Forecasting Framework that ensures institutional coherence and enhances the state apparatus's adaptability to dynamic changes in the semantic environment. Achieving these objectives requires epistemic integration of analytical units, development of a national infrastructure for monitoring communication risks and strengthening the dromological resilience of state institutions by synchronizing their temporal rhythms with the pace of contemporary cognitive threats. The article examines the evolution of strategic communications as an instrument for safeguarding information sovereignty, emphasizing the need to foster societal resilience, refine the conceptual and categorical apparatus, and optimize coordination mechanisms between civil and security sectors of public administration.

Keywords: information sovereignty, functional convergence, semantic threats, cognitive space, architectonics of public administration, dromological resilience, analytical-forecasting framework, strategic communications.

Стаття надійшла до редакції 22.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Зубчик О.А., Грицай Р.О. Функціональна конвергентність суб'єктів публічного управління в системі протидії семантичним загрозам. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 4. С. 148-152.

Zubchuk O., Hrytsai R. *Functional Convergence of Public Administration Actors in the System of Countering Semantic Threats. Actual problems of innovative economy and law*. 2025. No. 4, pp. 148-152.

УДК 339.922:338.242:005.21; JEL classification: L22, M21, O11, F15

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-4-34>

МАЙБОРОДА Сергій Михайлович, науковий співробітник Інституту тваринництва
Національної академії аграрних наук України, <https://orcid.org/0009-0004-3898-9683>

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

Майборода С. М. *Організаційно-економічний механізм реалізації стратегії управління інтеграційними процесами.*

Встановлено, що інтеграційні процеси виступають системоутворюючим фактором розвитку економіки, забезпечуючи підвищення ефективності використання ресурсів, формування синергетичних ефектів та зміцнення конкурентних позицій суб'єктів господарювання на національному та міжнародному рівнях. Розкрито сутність організаційно-економічного механізму як комплексної базаторівневої системи, що поєднує організаційні структури, економічні важелі, інструменти регулювання та управлінські методи, спрямовані на досягнення стратегічних цілей інтеграції. Проаналізовано сучасні форми інтеграції, включаючи горизонтальну, вертикальну, кластерну та цифрову, та визначено їх роль у забезпеченні адаптивності економічних систем в умовах нестабільності, порушення логістичних зв'язків, дефіциту ресурсів та кадрового потенціалу. Визначено ключові фактори ефективності функціонування організаційно-економічного механізму. Особливу увагу приділено оцінці синергетичного ефекту інтеграції, який проявляється у зниженні трансакційних витрат, підвищенні інвестиційної привабливості, оптимізації виробничих процесів та прискоренні інноваційного розвитку. Визначено, що в умовах воєнної економіки інтеграція виступає не лише інструментом розвитку, але й механізмом забезпечення стійкості та відновлення економічних систем. Обґрунтовано, що ефективна реалізація стратегії управління інтеграційними процесами потребує поєднання державної підтримки, розвитку кластерних ініціатив, активізації інноваційної діяльності та використання сучасних фінансових інструментів. Узагальнено, що формування адаптивного, гнучкого та інституційно узгодженого організаційно-економічного механізму є ключовою передумовою підвищення конкурентоспроможності національної економіки, забезпечення її резильєнтності в умовах кризових явищ та інтеграції України до європейського економічного простору.

Ключові слова: організаційно-економічний механізм, інтеграційні процеси, стратегічне управління, форми інтеграції, резильєнтність, цифрова трансформація, євроінтеграція, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Сучасна архітектура світового господарства перебуває у стані перманентної трансформації, що зумовлено поєднанням глобальних викликів, стрімкого технологічного розвитку та геополітичної нестабільності. Для України ці процеси набувають особливої гостроти у зв'язку з необхідністю адаптації національної економіки до умов воєнного стану та одночасного виконання вимог щодо вступу до Європейського Союзу. У цьому контексті управління інтеграційними процесами на мікро-, мезо- та макорівнях стає не просто елементом стратегічного планування, а критичним фактором виживання та подальшого розвитку суб'єктів господарювання. Реалізація стратегії інтеграції вимагає формування дієвого організаційно-економічного механізму, який би забезпечував узгодженість цілей, ресурсів та інструментів впливу на складні системи взаємопов'язаних підприємств [1].

Інтеграційні процеси сьогодні охоплюють широкі коло явищ: від традиційного злиття та поглинання до розбудови гнучких мережових структур, інноваційних кластерів та інтеграції в глобальні цифрові ланцюги

створення вартості. Кожен із цих напрямків потребує специфічного підходу до управління, де організаційні форми мають відповідати економічним інтересам усіх учасників. Проблема посилюється розривом логістичних ланцюгів, дефіцитом кадрів та енергетичними викликами, що стали наслідком воєнних дій у 2022–2024 роках. Відтак, науковий пошук оптимальних шляхів побудови механізму, здатного забезпечити резильєнтність підприємств через інтеграцію, є надзвичайно актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні підходи до стратегічного управління в умовах трансформаційної економіки ґрунтовно досліджено у працях Перезової І., Андрющенко І., Висоцької М., Васильєва А. [1]. Автори акцентують увагу на впровадженні технологій стратегічного менеджменту в існуючі структури підприємства, виокремлюючи цільову, забезпечуючу та функціональну підсистеми механізму. Особливе значення мають їхні висновки щодо необхідності балансування зовнішньої результативності та внутрішньої ефективності в межах єдиного організаційно-економічного інструментарію.

Проблематика стратегічного контролінгу в системі управління промисловими підприємствами відображена у дослідженнях Е. Сорокіна, де запропоновано інтеграцію функцій контролю з державною системою сертифікації, що є особливо актуальним для підприємств спеціального призначення у сучасних умовах [4]. Питання трансформації стратегій управління в умовах кризи, спричиненої пандемією та подальшими геополітичними змінами, розглянуті у роботах, що підкреслюють перехід від глобалізованих стратегій до розвитку в межах національної економіки як альтернативи втраченим зовнішнім ринкам [5].

Галузевий аспект управління інтеграційними процесами, зокрема в агропромисловому комплексі (АПК), детально проаналізовано колективом авторів, які обґрунтовують застосування системного та процесного підходів до формування механізмів розвитку АПК у воєнний період [7]. Вони виділяють специфічні функції економічної складової, такі як інвестиційно-інноваційна та стимулююча, що працюють у симбіозі з організаційними функціями планування та контролю.

Значний внесок у розуміння сучасних форм інтеграції, таких як кластери та мережеві екосистеми, зроблено дослідниками, що вивчають цифрову трансформацію та Індустрію 4.0. Питання фінансових важелів та стимулів для малого та середнього бізнесу в умовах євроінтеграції висвітлені у роботах Семенової В. та Каратнюка О., які акцентують увагу на важливості державної підтримки для поствоєнного відновлення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є теоретичне обґрунтування структури та функціональних особливостей організаційно-економічного механізму реалізації стратегій управління інтеграційними процесами, а також визначення ключових факторів його ефективності в умовах сучасних викликів, цифрової трансформації та євроінтеграційних прагнень України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Організаційно-економічний механізм управління є складною категорією, що поєднує в собі методи, форми, інструменти та важелі впливу на процеси виробництва, обміну та розподілу з метою досягнення стратегічних цілей підприємства. У контексті інтеграційних процесів цей механізм виступає як драйвер, що перетворює стратегічні наміри власників та менеджменту у конкретні дії щодо об'єднання активів, координації зусиль та розподілу синергетичного ефекту.

Методологічно-організаційно-економічний

механізм доцільно розглядати через призму системного підходу. Це означає, що він не є простою сукупністю елементів, а цілісною системою, де зміна одного параметра (наприклад, податкового стимулу) неминуче призводить до трансформації всієї структури взаємодії [7]. Систематизація структурних елементів організаційно-економічного механізму управління інтеграцією представлена в Табл. 1.

Таблиця 1

Структурні елементи організаційно-економічного механізму управління інтеграцією

Підсистема	Основні компоненти	Функціональне призначення
Цільова	Стратегічні цілі, KPI, місія інтегрованої структури	Визначення вектора розвитку, встановлення орієнтирів ефективності
Забезпечуюча	Фінанси, кадри, інформаційні технології, нормативне право	Створення ресурсного та правового фундаменту для функціонування
Функціональна	Планування, організація, мотивація, контроль, координація	Реалізація управлінського циклу в межах інтеграційного процесу
Оціночна	Методи моніторингу, аудит, імітаційне моделювання	Оцінка відхилень, коригування стратегії, аналіз синергії

Джерело: Сформовано на основі: [1, 5].

Організаційна складова механізму фокусується на побудові ієрархічних або мережевих зв'язків, розподілі повноважень та відповідальності. Вона забезпечує стабільність структури, водночас дозволяючи їй бути достатньо гнучкою для реагування на зовнішні шоки, такі як пандемії або воєнні дії. Економічна складова, у свою чергу, базується на важелях вартості, прибутку, ціноутворення та інвестиційної привабливості. Саме економічні інтереси учасників тримають інтегровану структуру разом у довгостроковій перспективі.

В сучасних умовах підприємства обирають різні форми інтеграції (табл. 2) залежно від своєї ролі у ланцюгу створення вартості. Традиційний підхід виокремлює горизонтальну та вертикальну інтеграцію [6].

Горизонтальна інтеграція передбачає об'єднання підприємств, що працюють на одному етапі виробництва або надають схожі послуги. Це дозволяє досягти ефекту масштабу, посилити ринкову владу та оптимізувати витрати на маркетинг та дослідження. В умовах воєнної економіки горизонтальна інтеграція часто стає засобом виживання для підприємств МСБ, які об'єднують ресурси для виконання великих замовлень або релокації потужностей.

Таблиця 2

Порівняльна характеристика форм інтеграції в сучасних умовах

Форма інтеграції	Ключова перевага	Основний ризик	Роль у воєнний період
Горизонтальна	Ефект масштабу, зниження конкуренції	Антимонопольні обмеження, складність управління схожими активами	Консолідація для виконання державних замовлень
Вертикальна	Контроль якості та термінів, незалежність від ринку	Висока капіталоємність, втрата гнучкості при зміні технологій	Забезпечення сировинної безпеки та безперебійного збуту
Мережева (Кластерна)	Гнучкість, швидка дифузія інновацій, спільні ресурси	Складність координації незалежних суб'єктів, конфлікт інтересів	Адаптація до локальних викликів, спільне використання логістики
Цифрова	Мінімальні транзакційні витрати, глобальне охоплення	Кіберзагрози, залежність від стабільності інфраструктури	Дистанційне управління бізнесом та вихід на зовнішні ринки

Сформовано на основі: [3, 6, 11]

Вертикальна інтеграція (пряма та зворотна) спрямована на контроль суміжних етапів виробництва. Зворотна інтеграція дозволяє підприємству взяти під контроль постачальників сировини, що критично важливо за умов дефіциту ресурсів та нестабільної логістики [8]. Пряма інтеграція орієнтована на розбудову власних каналів збуту та вихід на кінцевого споживача, що підвищує додану вартість продукції.

Проте на сучасному етапі розвитку дедалі більшої популярності набувають мережеві форми інтеграції та кластерні системи. Індустріальні кластери розглядаються як мережеві інноваційні екосистеми, здатні забезпечити технологічну модернізацію та регіональну конкурентоспроможність. Кластерний підхід дозволяє поєднати переваги гнучкості малих підприємств із

ресурсною потужністю великих гравців та науково-освітнім потенціалом університетів.

Реалізація стратегії інтеграції у 2022–2024 рр. відбувається під впливом безпрецедентних екзогенних чинників. По-перше, це воєнна агресія, що призвела до фізичного руйнування активів, міграції населення та критичного дефіциту робочої сили. За даними досліджень, до 64% підприємств у 2024 р. називали нестачу персоналу головною перешкодою для розвитку. Організаційно-економічний механізм за таких умов має включати підсистему соціального захисту, перекваліфікації та утримання людського капіталу.

По-друге, це процес євроінтеграції. Отримання Україною статусу кандидата у члени ЄС відкриває доступ до структурних фондів та програм підтримки, але

водночас вимагає жорсткої відповідності європейським стандартам якості та екологічності. Механізм реалізації стратегії повинен передбачати інвестиції у сертифікацію, модернізацію обладнання та впровадження принципів циклічної економіки.

По-третє, цифрова трансформація та Industry 4.0-5.0 диктують нові вимоги до швидкості прийняття рішень. Цифрові платформи, великі дані та штучний інтелект стають невід'ємною частиною управлінського інструментарію, дозволяючи моделювати складні інтеграційні зв'язки та прогнозувати ризики в реальному часі.

Економічна складова механізму реалізується через систему фінансових важелів, які можна поділити на внутрішні та зовнішні. Внутрішні важелі включають трансферне ціноутворення, спільні інвестиційні фонди інтегрованої групи, системи внутрішньої мотивації та стимулювання праці. Зовнішні важелі базуються на взаємодії з державою та міжнародними фінансовими інституціями.

У 2024 р. особливого значення набули такі інструменти, як:

- державні програми пільгового кредитування (наприклад, «5-7-9»), що дозволяють підприємствам підтримувати ліквідність;
- грантова підтримка від міжнародних донорів на відновлення та цифровізацію бізнесу;
- механізми страхування військових ризиків, що є критично важливими для залучення іноземних партнерів в інтеграційні проекти;
- податкові стимули для резидентів індустриальних парків та IT-кластерів.

Ефективність використання цих важелів залежить від здатності менеджменту грамотно інтегрувати їх у загальну фінансову стратегію компанії. Наприклад, інвестиційна політика підприємства має бути синхронізована з інноваційними циклами учасників інтеграції, щоб забезпечити синергетичний ефект від спільного використання активів [5].

Побудова організаційно-економічного механізму потребує створення системи моніторингу та оцінки результатів. Традиційні фінансові показники, такі як чистий прибуток або рентабельність, в умовах кризи не завжди дають повну картину успішності інтеграції. На сучасному етапі доцільно використовувати збалансовану систему показників (Balanced Scorecard), яка охоплює чотири ключові напрямки: фінанси, клієнти, внутрішні бізнес-процеси, навчання та розвиток.

Особлива увага має приділятися оцінці синергії. Вона може проявлятися у декількох формах: операційна синергія (зниження витрат на одиницю продукції за рахунок спільної логістики та закупівель); фінансова синергія (можливість залучення капіталу на вигідніших умовах завдяки більшому розміру інтегрованої структури); управлінська синергія (використання кращих практик менеджменту та спільних систем контролю); інноваційна синергія (прискорення розробки нових продуктів через спільні НДДКР у межах кластерів).

Для математичної оцінки ефективності механізму часто застосовують методи імітаційного моделювання,

які дозволяють програти різні сценарії реалізації стратегії та визначити точки найвищої чутливості системи до зовнішніх впливів [5].

Військовий стан вніс значні корективи у функціонування організаційно-економічних механізмів. На перший план вийшла потреба у децентралізації управління та автономності підрозділів при збереженні загальної стратегічної координації. Це явище отримало назву «адаптивне стратегічне управління» [2].

Підприємства АПК, наприклад, змушені були інтегрувати у свої механізми функції розмінування територій, будівництва автономних енергосистем та розбудови альтернативних логістичних маршрутів. Важливим елементом стала інституційна підтримка через реформу децентралізації, яка дозволила територіальним громадам активніше залучати бізнес до вирішення соціальних та оборонних завдань.

Іншим важливим аспектом стало збереження експортного потенціалу. Інтеграція українських виробників у європейські ланцюги постачань вимагає не лише відповідності стандартам, а й гарантій стабільності поставок, що в умовах війни є надскладним завданням. Вирішення цієї проблеми лежить у площині створення спільних підприємств з партнерами з ЄС, де організаційно-економічний механізм передбачає розподіл ризиків та спільне використання складських потужностей на кордоні.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Дослідження організаційно-економічного механізму реалізації стратегії управління інтеграційними процесами дозволяє зробити наступні висновки. По-перше, цей механізм є динамічною системою, яка має бути максимально адаптивною до умов високої невизначеності. Його успішність залежить від гармонійного поєднання жорстких організаційних структур із гнучкими економічними стимулами.

По-друге, інтеграція сьогодні перестає бути виключно справою великих корпорацій. Розвиток кластерів та мережевих екосистем дозволяє малим та середнім підприємствам ставати повноцінними учасниками глобальних процесів, отримуючи доступ до технологій та ринків капіталу. Цифровізація виступає основним технологічним драйвером, що зшиває розрізнені суб'єкти в єдиний інтегрований організм.

По-третє, для України стратегія інтеграції нерозривно пов'язана із європейським вектором. Організаційно-економічний механізм на рівні підприємства повинен бути синхронізований із державними інституційними змінами. Використання фінансових важелів, таких як державна підтримка МСБ, гранти на модернізацію та страхування військових ризиків, є необхідною умовою для забезпечення конкурентоспроможності в межах єдиного ринку ЄС.

По-четверте, ефективність механізму управління має оцінюватися комплексно, з урахуванням не лише прибутку, а й соціальної стійкості, інноваційного потенціалу та здатності компанії до відновлення за принципом «Build Back Better». Лише такий підхід забезпечить сталий розвиток українського бізнесу в умовах поствоєнного відновлення та глобальної конкуренції.

Література.

1. *Perevozova I., Andryushchenko I., Vysotska M., Vasyliiev A.* Introduction of Strategic Management Technology into the Existing Organizational and Economic Mechanism of the Enterprise. *Academy of Strategic Management Journal*. Vol. 18, Special Iss. 1, 2019 URL: https://www.academia.edu/94132155/Introduction_of_Strategic_Management_Technology_into_the_Existing_Organizational_and_Economic_Mechanism_of_the_Enterprise.
2. *Makhludov S., Mardiyev Bunyod Sirojiddin oqli.* Independent researcher of the Department of Innovation ManReforming Organizational Structures and Economic Mechanisms in Corporate Management: Case Studies From Large Joint-Stock Company. *American Journal of Corporate Management*. 2024. Vol. 1, No. 2. URL: <http://eprints.umsida.ac.id/14325/1/83-93%2BReforming%2BOrganizational%2BStructures%2BAnd%2BEconomic%2BMechanisms%2Bin%2BCorporate%2BManagement%20%281%29.pdf>.
3. *Hryhorak M., Trushkina N., Kitrish K.* Organizational and economic mechanism of strategic management of sustainability of supply chains of industrial enterprises. *Electronic Scientific Journal Intellectualization of Logistics and Supply Chain Management*. 2020. №1. DOI: <https://doi.org/10.46783/smart-scm/2022-11-5>.
4. *Федірець О.* Сутність та принципи формування організаційно-економічного механізму розвитку підприємств агропродовольчої сфери. *Економіка та суспільство*. 2021. № 28. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-56>.
5. *Parfentjeva O., Grechan A., Bezuglyi A., Kompanets K., Salimon O.* The role of organizational and economic mechanism. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2022. № 41, С. 307-317 DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251463>.

6. Шацька З. Інтеграційні форми підприємницьких структур в світовій економічній системі. *Ефективна економіка*. 2019. №10. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/10_2019/47.pdf.
7. Ivanko A., Vasylenko N., Bushovska L., Makedon H., Dvornyk I. Organizational-Economic Mechanism of the Development of the Agro-Industrial Complex in Modern Conditions. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2022. Vol.22 No.2. DOI: <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.2.14>.
8. Кузьменко О., Сергеева О., Орлова В. Підприємництво в умовах глобалізації економіки. *Економіка та суспільство*. 2024. № 62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-136>.
9. Желавська Н., Гомон О., Сліпко-Кривуца Д. Інституційні чинники як детермінанти успішності аграрного бізнесу. *Економічний аналіз*. 2024. Том 34. № 3. С. 696-704. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.03.696>.

References.

1. Perevozova, I., Andryushchenko, I., Vysotska, M., & Vasyliov, A. (2019). Introduction of Strategic Management Technology into the Existing Organizational and Economic Mechanism of the Enterprise. *Academy of Strategic Management Journal*, vol. 18, special iss. 1. Available at: https://www.academia.edu/94132155/Introduction_of_Strategic_Management_Technology_into_the_Existing_Organizational_and_Economic_Mechanism_of_the_Enterprise.
2. Makhmudov, S., & Maridiyev, B. S. (2024). Reforming Organizational Structures and Economic Mechanisms in Corporate Management: Case Studies From Large Joint-Stock Companies. *American Journal of Corporate Management*, vol. 1, no. 2. Available at: <http://eprints.umsida.ac.id/14325/1/83-93%2BReforming%2BOrganizational%2BStructures%2Band%2BEconomic%2BMechanisms%2Bin%2BCorporate%2BManagement%20%281%29.pdf>.
3. Hryhorak, M., Trushkina, N., & Kitriish, K. (2020). Organizational and economic mechanism of strategic management of sustainability of supply chains of industrial enterprises. *Intellectualization of Logistics and Supply Chain Management*, no. 1. <https://doi.org/10.46783/smart-scm/2022-11-5>
4. Fedirets, O. (2021). Sutnist ta pryntsyipy formuvannya orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu rozvytku pidpriemstv ahropodovolchoi sfery [Essence and principles of formation of the organizational and economic mechanism of development of agro-food enterprises]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, no. 28. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-56>
5. Parfentjeva, O., Grechan, A., Bezuglyi, A., Kompanets, K., & Salimon, O. (2022). The role of organizational and economic mechanism. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, no. 41, pp. 307-317. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251463>.
6. Shatska, Z. (2019). Intehratsiini formy pidpriemnytskykh struktur v svitovii ekonomichnii systemi [Integration forms of entrepreneurial structures in the global economic system]. *Efektynna Ekonomika*, no. 10. Available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/10_2019/47.pdf.
7. Ivanko, A., Vasylenko, N., Bushovska, L., Makedon, H., & Dvornyk, I. (2022). Organizational-Economic Mechanism of the Development of the Agro-Industrial Complex in Modern Conditions. *International Journal of Computer Science and Network Security*, vol. 22, no. 2. <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.2.14>.
8. Kuzmenko, O., Serhieieva, O., & Orlova, V. (2024). Pidpriemnytstvo v umovakh hlobalizatsii ekonomiky [Entrepreneurship in the conditions of economic globalization]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, no. 62. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-136>.
9. Zhelavska, N., Homon, O., & Slipko-Kryvutsa, D. (2024). Instytutsiini chynnyky yak determinanty uspihnosti ahrrarnoho biznesu [Institutional factors as determinants of the success of the agrarian business]. *Ekonomichnyi Analiz*, vol. 34, no. 3, pp. 696-704. <https://doi.org/10.35774/econa2024.03.696>.

Abstract.

Maiboroda S. Organizational and economic mechanisms for implementing the strategy for managing integration processes.

It has been established that integration processes act as a system-forming factor in economic development, ensuring more efficient use of resources, the formation of synergistic effects, and the strengthening of competitive positions of economic entities at both national and international levels. The essence of the organizational and economic mechanism is revealed as a complex, multi-level system that combines organizational structures, economic levers, regulatory instruments, and management methods to achieve strategic integration goals. Modern forms of integration, including horizontal, vertical, cluster-based, and digital, are analyzed, and their role in ensuring the adaptability of economic systems under conditions of instability, disruption of logistics chains, and resource and labor shortages is determined. The key factors influencing the effectiveness of the organizational and economic mechanisms are identified. Special attention is paid to assessing the synergistic effects of integration, which manifest as reduced transaction costs, increased investment attractiveness, optimized production processes, and accelerated innovation. It is determined that under wartime economic conditions, integration serves not only as a development tool but also as a mechanism for ensuring resilience and recovery of economic systems. It is substantiated that the effective implementation of the strategy for managing integration processes requires a combination of state support, development of cluster initiatives, intensification of innovation activity, and the use of modern financial instruments. It is generalized that the formation of an adaptive, flexible, and institutionally coordinated organizational and economic mechanism is a key prerequisite for enhancing the competitiveness of the national economy, ensuring its resilience in times of crisis, and facilitating Ukraine's integration into the European economic space.

Keywords: organizational and economic mechanisms; integration processes; strategic management; forms of integration; resilience; digital transformation; European integration; competitiveness.

Стаття надійшла до редакції 09.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Maiboroda S. M. Організаційно-економічний механізм реалізації стратегії управління інтеграційними процесами. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 4. С. 152-155.

Maiboroda S. Organizational and economic mechanisms for implementing the strategy for managing integration processes. *Actual problems of innovative economy and law*. 2025. No. 4, pp. 152-155.

УДК 332.012:338.43; JEL classification: H70, H83, O33, R58

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-4-35>

ВОЛОЩУК Максим Володимирович, кандидат сільськогосподарських наук, докторант Інституту тваринництва Національної академії аграрних наук України, <https://orcid.org/0009-0004-5605-9826>

БЕЗПЕЧНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ МОЛОКА

Волощук М. В. Безпечність та якість продукції в умовах інноваційного розвитку підприємств-виробників молока.

Станом на початок 2025 року світова та українська молочні галузі перебувають у стані фундаментальної трансформації, де безпека та якість продукції нерозривно пов'язані з технологічним прогресом та геополітичними викликами. Для агропромислового комплексу України цей період характеризується необхідністю швидкої інтеграції в європейський економічний простір на тлі повномасштабної війни та енергетичної нестабільності. Інновації перетворилися з інструментів конкуренції на необхідні умови виживання, зміщуючи акцент на інтелектуальне управління біологічними та технічними системами. У дослідженні використано системний аналіз впливу високотехнологічних рішень – таких як роботизоване доїння (AMS), технологія блокчейн та біотехнології – на показники безпеки молочної продукції. Вивчено кореляцію між виробництвом точного тваринництва (PLF) та відповідністю сировини стандартам класу «Екстра», встановленим оновленим національним законодавством. Аналіз свідчить, що перехід на автоматизовані системи суттєво покращує добробут тварин і знижує кількість соматичних клітин (КСК), хоча й потребує вироблення вдосконалених протоколів СІР-миття для запобігання утворенню біоплівки. Встановлено, що простежуваність на основі блокчейну та IoT-моніторинг «холодового ланцюга» дозволяють скоротити втрати від псування на 10–15% і підвищити довіру споживачів. Особлива увага приділена енергетичній кризі 2024 року в Україні, яка змусила 80% промислових ферм інвестувати в автономну генерацію енергії для підтримки мікробіологічної стабільності. Крім того, показано, що використання мембранної фільтрації та рослинних антиоксидантів подовжує термін зберігання при збереженні нативної біологічної цінності молока. Безпечність продукції у 2025 році є прямим результатом глибини інтеграції інновацій. Дослідження підтверджує, що «глокалізація» – адаптація

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА» № 4 / 2025

Всеукраїнський науковий журнал